

Malí redaktori Puzzlíku se školili

Puzzlík potřebuje nové síly. V pátek 21.10. a v sobotu 22.10. se naši škola odehrával minikurz pro nás redaktory Puzzlíku. Školily nás paní učitelky Bílková a Kolpaková.

V pátek jsme se sešli ve 14:00. Následovalo ubytování ve třídě a seznámení se s první novinářskou prací- jak se fotí a jak na anketu. A pak už nastala praxe. Vyrázili jsme na náměstí vyfotit nějaké zajímavé fotky- lidi, přírodu i památky. Fotky jsme vytiskli a šli jsme se ptát cizích

lidí, jak by je pojmenovali (což byla anketa). Po návratu nás čekal na nás rozhovor se „slavným“ krotitelem žířal z Peru a my se učili klást zajímavé otázky. Večer byla pro nás připravena bojovka končící opékáním buřtů (to byl poklad, který jsme museli najít). Spali jsme v družině.

V sobotu jsme byli celý den ve škole. Pracovali jsme na počítačích, tvořili články s páteční tematikou, vyzkoušeli jsme si zprávu a reportáž. Ke konci na nás čekalo vyhodnocení. Dostali jsme za odměnu baňohy a diplom, ale odnesli jsme si ještě notesy, zápisníky a propisky. Celý kurz podpořili i naši rodiče, kteří nás zásobili potravinami a drobnými cenami. Za to jim děkujeme.

Text Wewerka, foto M. Bílková

Kouřimské motivy a názory (první anketa)

		
<p>Hezké ráno- E. Pivoňková Fotil O. Chlubna</p>	<p>Zarostlá ulička- A. Bohata Fotila N. Gabrielová</p>	<p>Na paloučku v jetelíčku E.Kůsová</p>
		
<p>Podzim- J. Svoboda Fotil J.Strunecký</p>	<p>To mi chutná- J. Pivoňka ml. Fotil M. Nedvěd</p>	<p>Břečťanový dům- R.Šprt Fotila M.Olivová</p>
		
<p>Kočka špion- p. Václav Fotil M. Kolpak</p>	<p>Zátiší na sudu- p. Katarina Fotil Š. Paclt</p>	<p>Umím parkovat-p. Vašek Fotil F. Nedvěd</p>

Žížalí krotitel mezi námi (rozhovor)

V Praze se letos koná setkání zástupců nejoriginálnějších povolání na světě. Město Kouřim 21.10.2016 navštívil podnikatel a krotitel žížal Salvador del Lima z Peru, kde se vyskytuje nejvíc žížal. Jeho speciální družstvo tvoří deset žížal amazonských, které jsou pro výcvik nejvhodnější.

Jaké národnosti jsou vaši rodiče?

Otec Čech a matka pochází z Peru. Proto umím tak dobře česky.

Kde jste se narodil?

V Peru.

Co vás přivedlo ke kročení žížal?

Moji rodiče jsou žížalogové, jsem v tom od dětství.

V čem jsou lepší žížaly amazonské než české?

Žížaly amazonské jsou delší.

Je těžké vycvičit žížalu?

Když víte, jak na to, tak ne.

Jak s nimi komunikujete?

Vlastním tělem.

Jak jste přišel na to, jak vycvičit žížaly?

Odpozoval jsem, že když se budu krotit jako ony, budou mě poslouchat.

Jak se jmenují vaše žížaly ?

Lulinka, vůdkyně je Lulinka, ostatní jsou Lulinka 1,2,3,4,5,6,7,8,9.

Jak je od sebe rozeznáte?

Nepotřebuju je rozlišovat. Zakřičím, „Lulinko!“ a připlazí se všechny až ke mně.

Jaká žížala je nejšikovnější?

Lulinka je nejšikovnější.

Co žížaly umí?

Jsou to přece tanečnice.

Pomáhá vám někdo?

Ano, třeba s krmením mi pomáhají liliputi, neboť jsou malí a nebolí je záda, když se k nim naklání.

Jak dlouho s žížalami pracujete?

25 let.

Fotografie M.Olivová

Kdo tu byl???

Fotografie M.Bílková

Jak jsme si víkend užili???

Udělalí jsme velmi mnoho práce, což se těžko popisuje. Naši noví redaktori byli akční, vnímaví a všechno je bavilo. Osahali si různé typy novinářské práce, pracovali sami i v partě, takže se pěkně seznámili. Pravda, musí se ještě mnoho učit, aby byly jejich články čtivé, a taky se musí trénovat v pravopise. Ale atmosféra byla skvělá, legrace spousta. Krásný zážitek- víkend s šikovnými a nadšenými dětmi! Dík patří škole i rodičům, kteří akci podpořili.

M. Bílková

Zážitky při focení

Hned v pátek nás paní učitelka vyslala do města fotit nějaké zajímavosti. Já a Eva jsme byly nejprve na školním pozemku a pak jsme se vydaly vstříc městu.

Fotila jsem nejprve takovou malou věžičku na samoobsluze. Eva ale pak potkala svojí vedoucí ze skautu, a tak ji napadlo, jestli ji nemůže taky vyfotit. Udělaly jsme pár fotek a já stála vedle cukrárny, skoro v Novoměstské uličce, zakoukala jsem se do ní a hned jsem měla další. Při cestě zpět jsme potkaly další redaktory Mišona a Čendu. Cesta byla plná smíchu a užila jsem si to ze všeho nejvíc. Fotky jsme ve škole vytiskli a vrátili jsme se zpátky do města, abychom našli člověka, který se vyjádří k našemu obrázku. Zeptala jsem se tří lidí, i když jsem se trochu styděla. Ale bylo to fajn, učili jsme se komunikovat.

Niky

Noční putování za večerí

Na puzzlíkovém školení jsme byli dva dny, takže nás čekala noční bojovka.

Na bojovku jsem se dost těšil, jelikož na skautovi je máme každou chvíli. Vyrázili jsme už za šera, ale když jsme přišli na místo, byla už tma. Začínali jsme na mostě, odkud jsme šli podél řeky asi deset metrů. Víte, jak se dělá správná světelná signalizace? Tu jsme si vyzkoušeli. Pak nám paní učitelka Kolpaková utekla. A to doslova. Museli jsme ji chytit, a tak jsme doběhli až k rozcestí, kde na nás čekala, ale teprve tam začalo dobrodružství. Šli jsme podle šipek skoro až na Starou Kouřim (Šimon přehání- pozn. šéfredaktorky), cestou šustily stromy, hučela voda, ještě k tomu na jedné ze šipek bylo napsáno „Bať“, což mi přišlo dost podezřelé.

Ale nic se nestalo. Teprve když už jsem přicházel na konec, tak až tam strašidla vybafla. Všichni jsme cestu přežili a vyrázili směr okolí Lechova kamene hledat poklad, což byly dost dobře ukryté buřty, které jsme nakonec měli k večerí. Oheň jsme měli u Lecháku. Bojovka se nám všem líbila kvůli tomu, že byla strašidelná, ale i tak jsme byli všichni unavení. (no nevím, do 23 hodin byli čilí ☺- pozn.šéfredaktorky).

Mišon, fotografie M. Bílková